

SÕJAHÜÜD

EDWARD HIGGINS, KINDRAL

WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

ALFRED LOCKYER, DIVISJ.-KOMANDÖR

Nr. 34

MAI 1932

4. AASTAKÄIK

JUTUSTUS EMAARMASTUSEST / MIS ON VÄGA SARNANE JEESSUSE ARMASTUSELE.

SEE on sarnane vana lugu, ja seda on jutustatud nii palju, et võib-olla igaüks teab seda juba. Siiski ma arvan, et ei ole leidnud ühtki teist lugu, mis kirjeldaks nii hästi, mida Issand on teinud mulle ja tuhandele, kes rõomustame selle üle, et Issand on vabastanud meid oma armastuse läbi.

Lugu on kellestki emast Schweitsis, ühest talunaisest. Kord suvipäeval läheb ta välja, et aidata oma meest viljalõikamises. Ta asetab oma väikese lapse ühele põllunurgale ja läheb võtma üles vastlõigatud vilja. Ornalt mähib ta lapse riietesse ja valib hoolega tema puhkepaiga, kuid siiski oma töö juures vaatab ta kord-korralt tagasi, et teada, kas laps on kindel sääl. Korraga on tal nii palju tööd, et unustab vaadata tagasi, unustab mõneks hetkeks oma lapse.

Kõrgel ülal, lähedasel mäel asub kotka pesa. Ta on suur linn ning on viinud ära enam kui ühe lamba karja hulgast all orus. Sel ajal, kui palav päike särab taevas, keerleb kotkas kõrgel õhus ja tugevas päikese- paistes on ta vaevalt nähtav. Tema läbitungiv pilk märkab magavat last, ja nähes, et laps ei ole liig raske, laskub ta liika madalamale ja madalamale, lendab nii vaikselt, et keegi ei kuule teda, oma suurte küüntega haarab kinni rildest, millesse laps on mähitud, sirutab välja oma tugevad tiivad ja lendab kõrgele, kõrgele oma pesa poole.

—o—

Mis on põhjuseks, et ema vaatab tagasi? Kas hirmunud karja hüüd väljal — mõne tõelise hüüd või tema oma armastusinstinkt? Enne, kui suur lind on jõudnud oma täie lennukirrusse, jookseb ema üle põllu oma armsama lootusetu päästmisele. Aga kiiremad kui tema jalad on tugevad tiivad, suured küüned holavad saaki tugevamalt kinni kui ema suudaks seda kiskuda tagasi. Ema on täis meeletuid ja kõik põllulõiljad vaatavad ülespoole.

Kas see oli kõik, mida ütlesime? Ei, mitte kõik! Ema ei püsinud enam hetkegi paigal, niipea kui ta nägi oma last õhu ainuvalitseja küünte vahel. Ta mäletab kitsast teerada üles mööda kaljuäärt, ja sammudega, mis kirstustatud emarmastusest, ronib ja ronib ta üles mööda väiksest teerada. Ta komistab üle lahtiste kivide, veristab oma käsi vastu teravat kalju, langeb põlvedele, aga ta tõuseb jälle üles ja tungib edasi.

—o—

Teerada on lõppenud, on vaid hilgelkõrged kalju- astmed. Siin natuke konarlisem kalju, siäl — vaevalt juurdunud pöösas, kuid ainult sinu üksik jalase ja sääl üksik koht, kus võib haarata kinni kõega, nii et ta võiks pääseda oma lapse juure. All põllul vaatavad külalanelikud, kuidas ta ronib, ja seda nähes muutuvad nad liika rohkem ärevaks. Ainult üks on teda jälginud, ja see on lapse isa.

Ema on jõudnud üles, ja kaljuäärel, kuhu kotkas on teinud endale pesa ja pannud sinna oma saagi, valmistab ta ennast võitlusele, et hoida alal oma saaki. Kuid ema ei pane tähele linnu kisa ja tiibade pekmist — ta haarab oma lapse; — kes ei ole haavatud, — surub ta vastu oma rinda ja algab reisi allapoole, mis on veel hirmuäratavam kui ülesronimine. Aga ta on saanud oma lapse!

Ja kui ta on jõudnud alla ning külalanelikud koguvad ta ümber, näib, et ainult üks laul on kohane: „Rõomustage ühes minuga, sest olen leidnud, mis oli ära kadunud!“ Eks see ole väga sarnane Jeesuse armastusele sinu ja minu vastu?

SÕJA- HÜÜD
Pääste- armee

kaukirii Eestis.

PÄASTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter, London
101 Queen Victoria Street.
Divisjoni Pääkorter, Riga, Valde-
mara iela 33, 9.

Ametlikud teated.

KÄSUTUS.

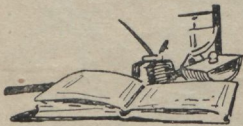
Proura adjutant Lockyer on määratud koduühingu sekretäriks. Palume Issanda õnnistust talle oma ülesandeks.

TEADAANNE.

8. mail pühitsemise emadepäeva igas korpuses, millest palume teid osa võtta.

Alfred W. Lockyer

Divisjoni komandör.

Divisjoni komandöri märkmeid.

Oleme saanud mitmeilt korpusest raporte, ja osa neist teadetest on leida teadete leheküljel, ning meil on põhjust rõõmustada Jumala hoivda ja päästa jän ära.

Päästearmees on selleks, et näha inimeste puudusi, ja meid otsime järe võimalust, et inimesi aidata välja hirmsast patust ja et asetada nende jalad kindlale kalljule, Jeesusele Kristusele. Meie tunneme, et see on almuke kindel pühkupaik, ning me eitame sellele oma töö ja usume, et Jumal õnnistab sarnast jõupingutust.

Rahvuslik üleskute on nüüd lõppenud ja me kiidame Jumalat, sest Tema käsi oli meiega, ja rahvas on annetanud Jumala töö häaks siin. Võtan siin võimaluse tänuavaldamiseks igale ohvitserile ja sõdurile, kes võtnud osa sellest üleskuteest, ja hindan kõike, mis on tehtud sellega ühenduses.

Ka eneserasalgamine on lõppenud, ning see oli samuti märgitud sõdurite andumusega ja paremate pühkutegega. Ma saan puudutatud altarijumalalt enimeste tagajärjest, millest võtsin osa, ja ma tean, et Jumal tasub oma viisi järele igatihe ohvri, mis toodud Temale.

Järgmisel kuul meil on muusikalist sõnündused Eestis, nimelt külastada meid ROOTSI STAABIORKESTER, kandes ette erilisi muusikapalasid Tallinnas ja Tartus, 21.—23. juunini. Täielikke üksikasju anname järgmises „Sõjahüütu“ väljaandes. Ma mõtlen alati teile ja palun, et Jumal õnnistaks teid, mis on progressiivne, et meil oleks rõõm näha veel suuremat edu tulevikus. Ma ootan igatsusega oma järgmist külastäku igasse korpusesse.

Pidage lipp lehvimas, tehke kõik Jumala auks, ja Ta annab teile võidu.

On sinu usu elu tuumata koore sarnane?

Katkend Päästearmees asutaja ühest kõnest.

Kellal on jumaluskartuse nägu, aga selle väe saavad nemad ära. 2. Tim. 3:5.

Ainult kombesk on teatav silmakirjalisus: meie teame, et Jumal vihkab kõike, mis on silmakirjalik, ja meie meie teame, kui teravalt Jeesus usustas silmakirjalisuse üle.

Tõeline usu elu peab vajaduse järele leidma väljendust ja tegutsust väljapoole. Kui sa tõesti oled kristlane, siis ei jää sinu huuled suletuks, sinu välisus annab tunnistuse, sinu elu kõneleb sinu sisemisest kogemusest, sinu palved ja laulud kõnelevad, sinu sisseseatmine ja sinu tunnistamine Jumalast jumaluskartmatu soo es ilmutab sinu ssemist seisukorda.

Kuid mõtle üht: sa ei või omada päästmist, ilma et sa milgi kombel ei annaks tunnistust oma veendumusest, küll aga võid sa tunnistada, ilma et sa sisemiselt midagi omaksid. Nii võid sa küll omada välise kuju, aga sul pole väim. Ma lugesin kord ihnest naisest, kes oli õelnud, ta tahaks, et ta südames oleks aknake, mille kaudu võiks näha, mis sünnib süäl. Tal oli teadvus, et ta seda mõttes otsekohekselt ja ehtsalt. Ja kuis on lugu sinuga?

Vaesus.

„Jeesus on vaeseks saanud, kui Ta rikas oli, et teie Tema vaesuse läbi pidite rikkaks saama.“

PAALJUD jumalaste seast on vaesed. — „Eks Jumal ei ole sellesinatse maailma vaesed ära valitunud, kes usus rikkad ja kuningriigi pärjand on, mis Ta on töotanud neile, kes Teda armastavad.“ Kava aega esimese ristikoguduse ajaloolis ü vaesus tarviduseks, pälä mõne üksiku erandi. Inimene, kes tunnistab Kristust, pidi jätma oma maja ja oma maad. Iga äriüks oli suletud temale. Tema oma perekond tõusis üles tema vastu ning heitis ta välja.

Vaesus on tänapäev suurema osa Kristuse tõsiste järelikajate osa. „Ei mitte palju tarku liha poolest, ei mitte palju vägevald, ei mitte palju suurtõugu rahvast ei ole kutsutud.“ See on siiski õige, mida ütles Jeesus: „Kui vaevalt saavad need, kel palju varandust on, jumalariiki.“ Nad on kutsutud, kuid nad ei taha tulla.

Mõned Kristuse järelikajast, kes võiksid saada rikkust, eeldavad vaesust häid südametunnistusega, et olla rikas selleta.

Ja sellepärast ei ole kahtlust, et äärmine vaesus on kurjus ning on üks tarajärjest, mis järgnes meie esimeste esivanemate ülestunmisele. On ka võimalus vaesuseks, kui ei ole tegevat igatsust elutarviduste järele; see ei ole segamata kurjus. Teisel pool — sellel on palju eesõigusi „siin elus kui ka tulevikus.“

Vaadeldes selgub, et tervikuna — vaesed, kui tarvitame seda sõna harilikus mõttes, on nagu reegel, rohkem rahuldatud ja enam kasulikud tões, rõõmsamad, paremad tervisiliselt, on vähem kooramatud kartustest, ja tõesti on õnnelikumad kui jõukad klassid.

Näib, et vaene inimene saaks nagu ennem päästetud kui rikas, et ta on enam valmis vastama kahtsuskutele. Olles kergemalt seotud maailmaga, on tal kergem lahkuda süäl. Rikka mehe uhkus teeb talle raskekam vaadata sellele teotamisele, mis on Jeesuse Kristuse jäljeltajate osaks.

Vaesus aitab elada pühitsusel. On kergem alata tõsist usulist elu ja olla vastupidav ning tõusta selles kõrgemale. Vaesus on kaasaabi elamiseks kasulikku elu. Suuremad kasud maailmas on vaeste läbi. Mooses tuli talumehe perekonnast. Täavet algas oma elu lambakarjasena. Taniel ja kolm eebra poissi olid orjad. Meie Issand Jeesus Kristus ise kasvas üles kilakoduse Naatsaretis ja oli töömehes. Apostlid tulid enamasti vaeste ridadest, samuti nagu seda olid ka esimesed kirikuksid.

Luther ja Melancthon ja teised usupuhauste mõttekandjad olid vaesed. Salvatsionistid on olnud vaesed inimesed, nimel juhusel ei olnud ka koolliharidust ja oli puudus maailma illdisest tarkusest. Siiski nad on teinud usupuhauste alal 19. sajandil rohkem kui teised inimesed, kes tegutsenud maailmas sel ajal.

Vaesus käsutab ja vaimustab energiat. Toredus ja kergus nõrgendab ja hävitab iseloomu. „Tarvidus on leiduse ema.“ Vaesus on kaasaabi siimpaatiale ja kaastundele, mis aitab teha edukat hingedevoitjat.

Tuletage meele, et vaesus ei ole midagi, mis jätaks sind välja „rahust, mis käib üle mõistuse“ ja „rõõmust, mida ei või teile rääkida ja on täis au.“ Kui Jumal annab sulle varandust, ära unusta Tema häädust ja ära kasva uhkeks. Laske, et kõik, mis teie on, oleks Tema oma.

Tabistused pühitsusele.

MIKS on see nii, et mitmed igalvevad pühitsust, nad loevad ja paluvad, ootavad, nutavad, võitlevad, kuid siiski ei oma seda?

Pääsajalikult on see sellepärast, et ei taletu võtta vastu tingimusi, mis kindlalt kaasus selle õnnistusega. Keepi näib, et kui sa saad pühikute, peab ta teinima oma leiba teisel viisil. Keepi teine näeb, et kui ta võtab seda õnnistust vastu täies valguses, siis ta peab võib-olla saama ohvitseriks. Mõni teine näeb palju ülesandeid, mis jäänud semini tema poolt hooleluse ja mida ometi peab läitma korralikult. Keepi öde näeb, et kui ta võtab vastu pühitsust ja tahab seda hoida alal, siis ta peab võtma teisi ja peab vaatama teise pilguaga elule.

Mitmed loovavad pühitsuse otsimisest, nähes, mis need ootab ees, sest nad ei taha lahkuda oma sidame ebajumalast. Täielik pühitus nõuab täielikku puhastamist nii sisemiselt kui väliselt, vaim, ihu ja hing. Välimine puhkus on tähtis osa sisemisest pühitsusest. Juares.

Mitmed loovavad pühitsuse otsimisest oma halbate harjumuste, mustuse, füüsilise korvatuse tõttu, mida nad peavad jätma. Ükski inimene ei või saada täielikult pühitsetud, kui ta „hüümed on ülekohtu sõjariistade patule“ (Rooma 6:13), ükskõik kas isiklikus elus või avalikus. Jumal loovagi ei tee inimest eest seda, mida ta ise võib teha. „Lih ja vaimu roojus“ (2. Korinti 7:1) peab mahajäetama, et olla läbi ja läbi pühitsetud, ja igalüks peab toimima ise selle juares.

Mitmed loovavad pühitsuse otsimisest, kuna nad ei pühitse oma ihu, vaid puudutavad, mõitvevad ja käsitlavad roojasid asju. Inimene, kes tahab olla õiges vahelkorras Jumalaga, peab olema ka õiglane oma ihuga. Veendumus, igatsus ja hüüd tahtmised ei ole küllalt; peab olema loovimine, seljapõrmine kõigele väimulikele ja ihulikule mustusele ning kõlbmatusele. Ainult siis meie vaim, hing ja ihu võib olla loimata, puhast ja piha Issanda ees.

Juhiseid ümberpöörnuile.

ÄRA unusta ilgigi igapäevast palvet oma toas, ja kui sa palvetad, siis mõtle, et Jumal on ligi ja et ta kuuleb sinu palvet. (Eebr. 11:5.)

ÄRA jätta ilgigi lugemast piiblit iga päev, ja kui sa loed, siis mõtle, et Jumal kõneleb sinuga ja et sa pead uskuma ja tegema, mida ta ütleb. Ma usun, ja iga tagasimeel usuluses algab nende kahe reegli mittetäitmisest. (Joh. 5:39.)

ÄRA lase mõõduda päevagi, katsu tege mata, midagi teha Jeesusele. Igal õhtul mõtle, mida Jeesus tegi sinu eest, ja siis küsi eneselt: mida teen mina tema eest? (Matt. 5:13—16.)

Oled sa kunagi kahtluses, kas midagi on õige või ebaõige, siis mine oma kambri, lasku põlvedele ja palu selleks enesele Jumala õnnistust. (Kol. 3:17.) Kui sa ei või seda teha, siis on see ebaõige. (Room. 14:23.)

ÄRA võta kunagi teiste usu elu enesele eeskujuks, äga ära tee järeldust, et kuna see või teine toimib nõnda, on sama lubatud ka sulle. (2. Kor. 10:18.) Sa pead eneselt küsima: kuidas toimiks Kristus minu asemel? ja siis püüa teha järele kinnu. (Joh. 10:27.)

ÄRA usalda oma tundeid, kui need on vastolus Jumala sõnaga. Küsi eneselt: kas võib see, mida ma tunnen, olla tõde, kui Jumala sõna on tõde? Ja kui ainult üks kahest võib olla tõde, siis usun Jumalasse ja tee oma enese süda valetajaks. (Room. 3:4. 1. Joh. 5:10, 11.)

„Sinu sõna
on mu jala-
le lambiks ja
valguseks mu
jalatee pääl.”

Laul 119:105.

„PUHASTA MIND!”

„Issand, kui Sa tahad, võid
Sa mind puhtaks teha.”

Luuika 5:12.

ELTODUD palve ilmutab
aulist usku. Pidalitõibilis
ei olnud mingisugust kaht-
lust Jeesuse jõusse teda puhastada.
Ainuke küsimus, mis tal
oli meeles — kas Kristus ta-
hab seda teha. Võisid olla mõ-
ned põhjused, miks Jeesus ei
tahaks kuulda seda palvet. Kui
tema hirmus pidalitõibi saaks
kõrvaldatud, see oleks küll suur
õnnistus. Jeesus võiks seda küll
teha ja Ta teeks, kui inimestel
oleks sellest kasu. Nii see lihi-
ke palve sisaldab allumist ja
alandust.

Siin paluti mitte vaimulikke,
vaid ajalikke õnnistusi Sarna-
li juhuseil meie kunagi ei tea,
mis on meile kõige parem. Ema
olles oma sureva lapse voodi
juures võib paluda põleva igat-
susega, et Jumal pikendaks
lapse elu. Jumal ei süüdistata
teda tema palve pärast ja Ta
tunneb ta valusid, siiski ta palve
ei või olla rajatud ainult
oma tahtmisele. Oma palavai-
male palvele peab ta siiski lisa-
ma juure Ketsemannest palutud
sõnu: „Siiski sindingu mitte mi-
nu, vaid Sinu tahtmine.” Võib-
olla tema palve kaotamine on
kasuks temale või ta perekon-
nale.

Vahest inimest varitseb hä-
daoht, et ta võib kaotada oma
varanduse. Ta pöörab Jumala
poole paluma abi: „Kui see on
Sinu tahtmine, Sa võid hoida
mind hirmsa õnnetuse eest.”
Jah, Ta võib — selles ei ole
kahtlust — aga kas Ta teeb se-
da? Ta teeb ainult seda, mis
on kasuks Tema lastele. Kas see
on õnnistuseks, kui see häda-
oht kõrvaldatakse? Inimene ei
tea seda. Võib-olla inimesed
peavad kaotama selle maise
varanduse, et nad ei kaotaks
oma igavest taevast vara. Paulus
räägib, et temal on „vai li-
has.” Ta tahtis, et see kõrval-
datakse temalt, siiski see oli
hädatarvilik tema vaimuliku
uhkuse ärahoidmiseks ja liig-

(Lõpp 4. veerul.)

EMADELE JA KODULE.

MINU EMA.

Armee asutajalt WILLIAM BOOTH'ilt.

Allpool anname edasi mõned sõnad, mida Päästearmee
asutaja kirjutas oma ema kohta, suure poja ilus ema-austa-
mine.

MUL oli häa ema. Ta oli nii häa
minu vastu, et olen õelnud sa-
geli, et kõik, mida olen näinud
ta elust, oli suur vastand inimese
rikutud loomuse õpetusele. Ma tun-
nustan seda õpetust, kuid näen sam-
al ajal, et mu kannatlik enast-
salgav ema näis alati olevat erand.

Armastasin oma ema. Oma varas-
masti lapsepõlvest vanaks meheks
saamiseni armastasin teda. Kodu ei
olnud temata kodu. Ma ei miloleta
mingit erilist juhust, mil oleksin ol-
nud temale sõnakuulmata.

Ta suri — üks minu suurimaid
kurvastusi oli ja on praeguseni, et
ma ei hinnanud küllalt seda väärt-
uslikku varandust, mis ta oli mulle,
ja et ma mitte küllalt suure sõdam-
likkusega ei teinud kõik selle suure
võla tasumiseks emale tema armas-
tuse eest. Lase mind öelda sulle,
kes loed neid ridu: „Tee, mida võid,
et sul ei oleks kurvad mälestused.
Austa oma isa ja oma ema, mitte
ainult selleks, et elada kausa ma
pääl, vaid ka selleks, et tulevikupä-
evil sa ei peaks kahetsema mõdu-
dunud aega.”

Minu ema suri 3. jaanuaril 1875
kaheksakümneaastasest vanuses. Mul
on raske kirjeldada tema iseloomu,
sest kardan oma imestust ta vastu
— võib-olla see toob tema ümber
liig suurt au. Siiski tahaksin öelda
natuke tema üle.

Ta oli pikk näine terava pilguga
ettepoole, karm, kuid siiski ka meel-
diva näolmega, mis võitis peagi il-
meste poolehoidu ja usalt ning
andis väljenduse, et ta soovis aidata
kõiki, kellel ta juhtus kokku. Ta
hallid silmad olid mahedad, kuid lä-
bitungivad ja rääkisid iseloomu tuge-
vusest ning tundekest südamest. Tema
seitsmekümneaasta vanuseni ula-

tasid ta juuksed alla põlvini, ja kaks
minu tütardest, kes olid sel ajal al-
les lapsed, mängisid nendega.

Ta vaatas iseenesele kui väikesele
ja tähtsusetule, aga ta aus ja ülev
loomus tegi, et kõik vaatasid temale
ülespoole.

„Ärge hoolige minust,” oli tema
kindel väljendus. Ta suurim rõõm
oli teha teisi õnnelikuks, ja talle
meeldis aidata teisi nende hädas.
Kunagi ei läinud kerjus tema ukse
tagant tühjade kätega.

Kindlasti tal ei olnud vaenlasti.
Kui tal oli neid, siis igatahes mina
ei tea neist midagi. Ta vaatas oot-
raskuste näkku ja läks oma üles-
annete-tee tagasihoidmatult. Oma
kaastundlikkuses ületas ta kõiki,
keda olen õppinud tundma.

Tahaksin vaid lisada juure midagi
mu õe kirjust, kes hoolitses teid suu-
rima õrnusega ta viimaseil päevil:

„Armastus, rõõm ja rahu oli igas
tema väljendatud sõnas. Ta usk
Jeesusesse, kes võib päästa inimesi
tõelikuult, oli tugev ja ta ei kartnud
surma ees, sest ta jalad seisis kal-
jul. Ta tõi enesega rahu kaasa kõik-
jale, kus liikus. Sääli oli kooskõla,
kus tema tuli. Ta tahtis meeldida
näha sind, ja kui olime saanud sule-
te teate, rääkis ta sageli sinust ja
kõnits, kas William juba varsti ei
tulvat. — Õe enne oma surma ta
rääkis perekonnaga kohtamisest
trooni ümber — — —”

Ja nii ta lahkus. Kui tema maine
töö oli tehtud, ütles ta täies usalu-
ses Jeesuse vastu jumalaga maail-
male, mida ta enam ei võinud aidata,
selleks, et astuda läbi taevavärvate
ja kõndida kullastele tänavail ning
olla igavesti Issanda ligilad ja Te-
ma aus.

Mida palve tähendab mulle kui emale.

Keegi ohvitseri naine.

KUI mul oleks aega ja võimalust, võiksin kirjutada terve raamatü
üle, mida palve on tähendanud mulle kui emale. Ei ole kerge üles-
anne kasvatada lasteperekonda, kellel mitmesugused loomumadused ja nõu-
ded, ja veel eriti, kui tahame neid kasvatada Jumalale ja Tema kuningrii-
gile, siis hingevaenlane tungib enam meie päälle.

„Minu lapsed olid inglid seni, kui hakkasid käima koolis”, ütles keegi
ema. Välistes mõjud ja õhkkond on sageli meie suurimad raskused, ja mulle
näib, et viimastel aastatel on saatan erilisel tegutsen noorte juures, valmis-
tades mitmesuguseid külgetõmbeld, mis võib-olla ei näi väliselt halvaid, kuid
mis siiski viivad nende hinge ära Jumala juurest. Oh milline trööst on sar-
loluuludega. Mingi siitvaid häidõnnidust, armus soovab otsekohe vastu
neile, kel võimalus olnud külastada koduühingu. Koduühingul on väga
laidalane võimalus pakkuda liigetele uudiseid kodukorraldamise, kaunis-
tamise, käsitöö, keedu- ja küpsetus-
kunstil aladel ühingu sekretäri Kan-
teri juhatusel. A. J. S.

See on ilus mõte paluvalle emale, et meie lapsed võimalikult kiiresti meie
jälgedes ja õpiksid seda harjumust, et kanda kõiki asju palves Jumala ette.

Ühel päeval keegi minu täiskasvanud lastest ütles mulle: „Tahad sa pa-
luda, et Jumal näitaks oma tahtmist sulle sammas, mida mõten astuda, sest
ma tean, et sinu palved on alati õieti vastatud?” See märkus tõi mulle suurt
rõõmu, sest mu laps mõtles sellega, et Jumala tahtmine saab kindlasti aval-
likuks minu palve päälle.

Ja milline suur tarvidus on palve järele, kui meie lapsed jõuavad va-
ranusse, mil nende tuleviku elu ja töö on otsustamisel! Kui sageli tuleb saan-
ta ja püüab meelitada vanemaid, et nad valiksid seda osa, kus on olemas
ilmalikke paremusi. Aga paluva ema motto peaks olema: „Kõigepeält
taevariklik”, isegi siis, kui see peaks tähendama kaotust maiseist vaate-
punktist. Siiski rõõm teadmiseest, et teie lapsed toovad surevald hinge Kristuse
jalgeda juure, katab kõik kaotused. Ma olen elanud seda läbi.

Palve on tugev sõjariist, ja kes võib takistada neid
kaugelolevatavaid tagajärgi ema tõsisest palvest.
sest: „Kõik on võimalik sellele, kes usub.”

Majanduslikke näpunäiteid.

Et kõrvaldada puuviljaplekki pe-
sult, valage keeva vett pleki päele
nii rututi kui võimalik.

Kui orvoküüsi kasvab lihtso külje
veel, võib seda ravida, tehes V-ku-
ulitule lõike keskpaigale, V laiema
osaga küüne päälmisses osas.

Peab tihti vahetama vett, millesse
asetatud lõigatud või muratud lilled,
seda nagu tühjendama ja puhastada
ilmsüüsi hõõruvaks, kuhu peiguta-
takse lilletilpi. Nad peavad olema
kuulud suuremad kui viimased, et
võimaldada vaba õhupuhastust. Nad
on aukudega, ja pole häid taimetele,
kuigi on ruumi ventilatsioonile. Tai-
med ei tohi kunagi seista vananenud
vees.

Raudina jääda nooreks.

Mõningaid tõsise elu näpunäiteid.

Unusta vaimulised asjad.

Hoia oma närvide rahus ja ära

koorma neid.

Mõista elada meeldivaid asju.

Ära oota liig palju oma sõpradelt.

Teie kõik tööd ühesugusel.

Toeta viletsaid ja tunne kaasa

kooradele.

Pea meeles, et lahedad sõnad ja

naeratus ei maksa midagi, kui on

üllalikäid varandused rõhutuile.

Tee teistele nii, nagu tahad, et

tehtaks sinule.

Ja kui tule vanadus, siis ümbrit-
seb valguse aupaiste su pääd, kuid
sa oled armastatud kõikides.

Tallinna 1 koduühingust.

Koduühing osutab hoogsat tõusu-
aega. Koduühingu liikmed, kõik nõi-
soo esindajad, on virgalt tööl, et lä-
hemas tulevikus ette nähtud näite-
müüki korraldada võimalikult sure-
jooneliselt. Koduühingu liigete e-
lutingimused ise juba on kasvatanud
nende hingelaadist tugeva teadvuse,
et inimene saavutab endale häälolu
eestkäit töoga, — see on koduühingu
liigete isikliku elu ja õnne alus.
Ühtlase tööl, ühisel mured Pääste-
armega, koduga arendavad tugevaks
ka ühtekuuluvuse ja tervikluse tun-
netust: „kõs koduühingu liikme hääl-
olu on ka teise häälolu. — Koduühin-
gu ühiskooolekud kaunistavad saecid
vähke, 9-nastane Asther Sieberg soo-
loluuludega. Mingsi siitvaid häidõnnidust,
armus soovab otsekohe vastu
neile, kel võimalus olnud külastada
koduühingu. Koduühingul on väga
laidalane võimalus pakkuda liigetele
uudiseid kodukorraldamise, kaunis-
tamise, käsitöö, keedu- ja küpsetus-
kunstil aladel ühingu sekretäri Kan-
teri juhatusel. A. J. S.

(Algus 1. veerul.)

sest enese ülendamisest. Palve
peab olema sidamlik, aga ka
alandlik ja alistuv. Meie ei tea
ise, kas see on meile õnnistu-
seks, mida ise palume.

„Teie palute, ja ei saa mitte,
seepärast, et teie pahasti palute,
võnda et teie seda oma himudes
võiksite kuulutada.”

Jakobuse 4:3.

Müüdnud hiinlasele.

ANNAKESSEL olid ilusad heledad juuksed, sinised silmad ja ilus kehakuju. Kuigi ta oli ainult viieteistaastane, äratas ta juba inimeste tähelepanu. Noormeeste seas, keda ta kohtas, oli keegi Benjamin Brun, umbes kaheksateistaastane, tumedasilmaline, mustade käharjuustega ja petliku keelega.

„Annake“, ütles Ben, „läheme hiinlaste kvartali ja maitseme tšaud (hiina toid).“

„Ma tahaksin küll, Ben, aga ema ei luba.“

„Mis sest, kuidas tema teab? Tšite, et lähed kellegi tüdrukuga välja jalutama.“

„Ma kardan, Ben, ma pole kunagi rääkinud emale, mis poleks tõde.“

„Ah, sa oled ikka laps, sääl meil on palju näha ja saame hääd õhtuinet — ootan sind siin nurgal.“

„Eks me näe, Ben. Ma kunagi pole sõnund hiinlaste õhtuinet. Kas see maitsab ka hästi?“

„Väga hästi. Tean ühel tänaval häär restorani.“

„Hääkülil, oota mind, võib-olla tulen.“

Anna jooksis koju, pani selga parima kleidi. Kui ta oli uksevälvel, väljajäin, hüüdis ema: „Annake, kuhu lähed?“

„Läheme Katiga jalutama parki.“

Õhtes seda, tundis ta sõidames pistet, sest see oli esimene kevad, mil ta valetas. Aga päälle väikese võitluse oma kohustuse ja tahtmise vahel, laskis ta oma tahtmisel võita ja vabandas, et ta ei ole kaua ära, ning ema ei saa sellest teada.

Ben kohtas teda nurgal, kergitas oma kübarat ja võttis ta käe. Peagi ta tellis auto ja nad sõitsid New-Yorgi südalinnale. Sääl nad kõneldis mõõda tänavaid ja nägid mitmesuguseid hiinlaste ärisid. Ta oli nii väimustatud, et ta kartus kodus ja ta südamehunnustus vaiks. Kui kenea oli kõik! „Nüüd läheme sööma. On küll natuke vara, aga ma tean kohta, kus keedetakse väga hääd tšaud.“

Ta viis Anna ühte restorani ja tellis õhtusöögi. Veidi aja pärast vabandas ta end ja lubas olla pea tavalis. Siis läks ta ruttu kellegi hiinlase juure, kes kaupleb nelidusid. See tuli talte vastu karmi näoga.

„Hallo, härra Brun!“

„Hallo, Leo. Kui palju annad mulle väga ilusa tüdrukut eest?“

„Noor tüdruk?“

„Jah, väga kena!“

„Kena?“ ja ta tegi oma silmad suureks.

„Jah, teieleste sada dollarit.“

„Ei, see ei lähe. Võib-olla viiskümmeid jätke. Too mulle tüdruk, et näeksin.“

„Hääkülil.“

Ben läks tagasi restorani ja päälle söögiloopemast ütles Annale: „Nüüd tahan näidata sulle midagi — oopiumi oskonda.“

Sel hetkel tuli keegi Päästearme leitnant Sõjahüüdudega. Kui ta kuulis Beni sõnu, peatus ta ja vaatas siia, ja nähes tüdrukut ja ta noormeest, muutus rahutuks ja läks välja ning vaatas nurga poole, kus ta nägi salapolitseid eriaristuses. Ta astus ta juure ja ütles: „Oh, härra William, (Järg 5. lhek.)“

Ühe professori küsimus

ja Päästeohvitseri vastus.

(Apostlitte teg. 16:25,31.)

Kõige huvitavam reisi juhtumine (kirjeldab keegi ohvitser) oli meil rongis — ja — jaama vahel. Meie võtsime endile Istekohad ühes kupees; kohe päälle selle tuli keegi elegandilist riietatud härra ja palus rähkida minuga.

Ta tutvustas end kui Põhja-Euroopa liikloko professorit ja ütles:

„Kas ma tohin küsida teilt midagi? Mida peab vaene inimene tegema, et saada päästetud?“

Püüdsin aidata teda, ja sel ajal, kui minu abikaasa põlvitas ja tema oma kindama, mida hoidis käes, kattis oma silmi, palusin ma temaga. Viimaks uska, et ta on vabastatud ja päästetud Jeesuse Kristuse läbi.

Päälle selle olen kuulnud temast kord-korral järele, ja ta palus minult ka ohvitseri aadressi selles linnas, kus ta elab.

Kas sa oled samasuguses hingehädas, kui nimetatud professor? Siis pööra sulle kõige ligemal oleva päästeõduri juure samasuguse küsimusega kui tema, ja sa saad lahke ja selgitava vastuse. Võib-olla tahad sa aga kohe saada vastuse! Siin on päästmis tee:

Päästmine sisaldab ümberpöörmist, mis tähendab südamemuudatust.

Kui inimesed näevad end, kui Jumala valguses, saab nelle selgeks, et nad vajavad kahel teel abi:

a) Nad on astunud üle Jumala käskudest ja vajavad andestamist.

b) Nende kurl loomus valitseb nii nende üle, et nad ei saa olla teisiti, kui peavad tegema pattu; nad on orjad ja vajavad vabastust oma köidukist.

Esimise häda kohtamiseks on olemas jõud, mis suudab andestada, ja köidukist vabanamiseks on Püha Vaim, kes hävitab kurja võimust meis.

Jumal loob sellesse, kellele Ta andestab, uue südame, mis armastab Teda, mis põlgab pattu ja elab pühitsusel, ja et kui aeg mõõdub, on sel-

tel hingel sama kerge ja loomulik teha hääd, kui ta tegi ennem kurja.

See küsimus on väga vana — sama vana kui patt. Siin on keegi teine inimene, kes elas esimestel aastatel päälle Kristuse ja pani Kristuse järgritele ette just samase küsimuse. Apostlitte tegudes leiame tema üle järelist:

„Aga keskööli palusid Paulus ja Silias, ja kiitsid lauldes Jumalat; ja vangid kuulsid neid. Aga äkitselt sõndis suru maavärise, et vangihooned avandis vabiseid... Aga kui vangihoidja unest ärkas, ja nägi vangitorni ukseid lahti olevat, tõmbas tema mõõga välja, ja pidil iseenesele surma teemaga; sest ta mõtles, et vangid olid ära põgenenud. Aga Paulus kienandas suure häalega ja ütles: „Ära tee iseenesele kurja, sest meile oleme kõik siin.“ Aga tema kiitsis tuld, kargas sisse, värsles ja helitis Pauluse ja Silia ette maha. Ja ta tõi neld välja ja ütles: Issand, mis pean ma tegema, et ma õndsaks saan? Aga neldes ütlesid: „Usu Issanda Jeesuse Kristuse sisse, siis saad sina ja sinu pere õndsaks.““

AVAGE SILMAD!

Avage silmad, see on esimene asi! Oh, minu süda on värisenud sageli ja nutnud, tundes hirmsat vastutust, mida see sõna toob meile, kristlastele. Maailm magab. Jah, sõbrad, teie tuttavad ja maabrid — nad magavad. Nad on täis maailma ja selle maailma asju. Nad ei taha mõelda, ei taha näha, ei taha vaadata elu sõnasse. Teie vastutus muutub seepärast kümnekordseks. Minge, äratage nad üles! Teie võite seda, kui Püha Vaim elab teie sees!

Katarina Booth.

Ema hääl.

V ALJAS oli õõ — kottipime — ja kartus puged ikka enam ja enam väikesesse poissi, kes tõmbas enese kokku muusikapaviljoni all külast väljaspool olevas pargis. Miks ta oli õõ — ainult 14-aastane — aga kurtus hinges, ja kuulatas koolega ootumil, kas keegi ei ligine temale? Iga väikesem hüälele hirmutas teda. Võib-olla see on politsei? Ta elas mõttes läbi, kuidas kordmik ligine temale samamummul, peab tema peidupaiga juures, kisub teda säält all välja ja tõmbab teda enesega üles.

Ta elas ka seda läbi oma mõttes. Varaselt ta oli juba müraganud himu varuse järele. Kuuva ta ei mõistnud, et selles oli midagi halba, kui ta võttis asja, mis vaatas talte otsu nii meelitaval, ja oli nii käepärast võtmiseks; kuid siis järgnesid sageli karistused asjade eest, mida ta võtnud, ja varsti ärkas temas ka mäe ennast süüdistada. Ta ei võinud loobuda varastamisest ja nii läks edasi, kuni politsei ühel päeval tabas ta. Oh euid kaks päeva eest, kui emal kohtas teda ukseel sõnades: „Ants, mis sa oled teinud?“ Nutnud silmad, mis vaatasid nii armastavalt temale, mäistsid teda hukka, ja järsku ta jooksis minema nii ruttu kui võis pätelekabajä juurest, ja ema

Keegi on õeldud: „Sunrim sõna on Jumal. Sügavaim sõna on hing. Pikim sõna on igavik. Kiireim sõna on aeg. Ligemil sõna on praegu. Pimedaim sõna on patt. Madalaim sõna on salaik meel. Laleim sõna on tõde. Ugevaim sõna on õigus. Õrneim sõna on armastus. Mahedaim sõna on kodu. Arm-saim sõna on ema.“

piarsilmade juurest, ning siin ta lammas kahtlustes. Oh kui karmid olid kõik tema vastu; aga tema lubas küll ennast peita ja olla kuskil varjul — ajajooksul umineb ju kõik ja ta saab jällegi raha.

Aga ema, mis tema tunneb?

Siis tüdid temale hirmuvärinad ja süda taksus nii tugevasti. Näis, nagu keegi oleks hüüdnud teda nuttes häällega: „Ants! Ants! Kui sa oled siin, siis vasta mulle!“

See oli ema hääl. Kui meeldi ta tahtis rästata temale, aga kas ema oli ikki, või jälnes temale politsei, kes tahtis võtta teda kinni? Ta kuulis, kuidas ema küis ümberingri ja mittes hüüdis teda nimepidi. Jää hakkas sulama tema vaevatud südames ja aeglaselt romis ta välja oma pelgupaigast.

„Siin ma olen, ema!“

Ta ei võinud kauem seista vastu ema kutsuvale häälele. Keegi politsei-konstabel, kes oli selle tunnisest hüljale, ja pöia kutsus, jätetas emale: „Minu kohas, kui kordnik, oli vangistada teda, aga ma ei saanud neid lahutada nüüd.“

Poist karistust pehmedati ning ema hool ja armastus tõi esile temas peituvat õilsust ja au, ja hiljem leiamasame poisi kui ustava ja kohusetruu sõduri ja muusikandi Päästearme.

„On üks, kes armastab veel suurema armastusega, ja kes otsib ning hüüab sind.“ See on Tema, kellest on kirjutatud: „Kas minie võib oma last elustada, et ta mitte ei peaks oma ihu poja päälle halastama.“ ehk nend ka ära umastaks, siiski ei taha mina sind mitte ära umastada.“ „Vaata, oma kütse olen mina teid märkinud.“

Minu ümberpöörmine

Kui ma olin veel laps, minus kristalliseeris selgelt soov, saada häaks inimeseks. Minus elas usk, ja igapähe legitiise sidamepõhjas häide tahete sademeks, mis põlema süttides võiks valgustada teed ellu. Kui vastupidisele seisukohale viis mind elu, kui suure rahuldustunde südamas ja võitja naeratusega huulil, julgelt, suurima rõõmuga, palvepäeva koosolekul — ma võisin minna kahetsuspingile — Päästearmee I korpus — niisugusena, nagu olin teepoolset: tumeda minevikuga, täis patte ja süüid; ja heita kõlbmatu, ütleligena ballast üle parda, et paluda minevikul väärtuste andestamist, et otsida Jumalat, Päästjat. Sügav kaasaelamine palvele viis mind sõrasedesse maailma, kus vaid näeb tõelist elu, elu — mida kannab vaaltele hinge niisugune suurjõud, nagu — Jeesus. Ma tundsin korraga end hõljuvat mingi meeldiva õrereuse õhkonnas, halfal oksal, sain tunda väärtusi, milleks elada. Seda suurimat, absoluutset eluväärtust. Ma jõudsin sihile. Ma sain päästetud. Sellest lähtudes hüüan: nüüdsest pääle: vägitage — elada, mitte surra! Elada, töötada Jumalale. Ja nul on veel eriline rõõm, et võisin alata tööd Päästearmee „vere ja tule“ lpu lehvides, tööd enda kallal, et tähtsus lapseõlve soov: saada häaks inimeseks, jumalariiklondaks — häaks töökaaslaseliseks sellistele Päästearmees. Xsja ümberpöörnuna olen vaid väänkasv. Kuid ammutan kasvule täit elujõudu, sirgum tugevaks tammeks. Selleks andu Jumal mulle jõudu, sitkust, püsimust.

Lõppeks: jäägu igale ämara õnnekusena lohtus: kusalgul on sulle veel poolehoold, kõik ei hüga. Sasstjooskud maailma halastamatuses keegi salapäranee soovib veel hääd, on su sõber — Jeesus, Päästja.

A. J. Sirelli.

Elu, mis on väärt elada.

MOOSES ütles:

„Sest kõik meie päevad lähevad ära su hirmsa viha läbi, meie lõpetame oma aastad jutu viisi.“ (Laul 90:9)

JAKOBI ütles:

„Missugune on teie elu? Sest see on üks aar, mis natukesse aega näikse, aga pärast ära kaob.“ (Jakob, 4:14).

PAULUS ütles:

„Kui meie sellesinatse elu sees üksipäinis Kristuse pääle oleme lootnud, siis oleme meie kõikide inimeste seast kõige ermutumad. Aga nüüd on Kristus üles tõusnud.“ (I. Kor. 15:19, 20).

JEEBUS ütles:

„Sest kes ilial oma elu tahab hoida, see kaotab seda ära; aga kes ilial oma elu ära kaotab minu pärast, see leiab seda.“ (Matt. 16:25).

Ema — kangeline.

Proua Adjutant Lockyer'ilt.

KUI palju mälestusi toob meie meele sõna EMA! See sõna näitab suurimat sugulust ja on suurele hulgale õnnistatud nime. Ta võib olla harilik naine kõigile teistele väljaspool ta oma perekonda, aga oma perekonnas ta on ebariiklik. Ta võib olla lihtirahvas, aga oma pogaadele ja tütardele ta on kodukuninganna. Mittellele ta vast ei oleks kasuks ja teenistuseks, ja temast võib mõõda, nagu tal ei oleks mingit erilist omadust, aga tema tunne ja väärtust. Ta võib-olla ei ole väliselt selline, nagu maailmas nimetab „ilus“, aga meile on ema ilusam naine maailmas. Nüüd harilik naine, kes on ema, näib vaevalt olema küllalt osav oma hülgelisuurele eluvastutusele. Oh kui palju on vastutust ja raskusi tema teel! Ainult need, kes kannavad hoolt perekonna eest ja kellel on emavastutus, teavad need suuri ülesandeid, mida ta peab täitma 24 tunni jooksul, ja vahest näib täiesti võimatu jõuda töölõpuni, sest ta ümber on nii palju asju teha, et pidada kodu puhas ja mugav ning valmistada sööke, parandada riideid, teha sisseste ja veel palju muud töid, mis kõik peab lõpetatama päeva jooksul.

Ema vajab ka palju, et pidada ülal oma vaimulikku elu, ja Jumala abita ning juhusteta ta ei või hoolitseda oma perekonna eest sarnase rõõmuga ja rahuldustundega.

EMA VAJAB:

JAKOBI ARMASUUST. Armastus oli jõud Jakobi elus. Ta teenis oma onu Laabani 7 aastat, et saada Raeli enesele naiseks, kuid teda peteti ja talle anti Lea. Kuid oma suure armastuse pärast teenis ta veel seitse aastat, et saada Raeli. Tal oli sarnane armastus, et võis vaadata üle kõigi raskuste ja läibikutumiste. Armastus andis temale jõudu ja aitas teda olla püsiv, kui talle said osaks pettumused. Kestev, püsiv armastus on ema kindel ankur.

JOBI KANNATUST. Kannatus on väga õpetuslik, kuid ka tarvilik. See on läibikutumise emale, et ta võiks olla kannatlik. Nii mitu ootamatat asja poevad üles, mis tahavad pingutada meie erke ja tuua esile vihasid sõnu, aga selleks, et alal hoida oma rahu ja õnnelikkust kodus, on sarnane Jobi kannatus hädatarvilik emale. Oh missugust kannatust nõutakse haiguste ajal ja kui surm on kodu lähedal! Kannatus pidada päevad läbi, sidamevat ja palju nõudmist, kuid kõigele läheme vastu naeratusega. Elukutsused koonduvad tihedalt ja raskelt ema pää kohale, kuu kannatus aitab palju kaasa kurvatusse ja õnnetusse eemalehoidmiseks.

MOOSESSE TARKUST. Mooses pidid tegutsema väga hirmsa rahvaga. Nad olid kõgu aeg rahuldumad tema juhtamisega üle, nurisid andust toodu üle, leidsid alati vigu, ja siis süüdistasid teda kõiki raskuste pärast. Tema tarkuse läbi takistati sageli raskused, mis varitsesid neid, ja lugematul juhul see ja hoidis neil emale Jumala viha. Ta tegutses nende probleemidega, tüllidega ja raskustega, pidas terve rahvahulga rahus oma tarkuse läbi ja tegi need ühiseks rahvaks, kes võitlesid oma vaenlaste vastu. Emal on tarvis sarnast tarkust. Temale tulevad päeva jooksul raskused, ta perekonnas on mitmesugused iseloomud, üle meeldib üks ja teisele teine asi; tema ülesanne on lahendada kõik tüllid ja pidada tervet perekonda ühises armastuses. Tarkust on tarvis ja tarkust võib omada iga ema.

TAANIeli KINLIDUST. Taanieli iseloomust näeme julgust, kindlust, püsivust, ustavust ja otsustustest kindlipidamist. Sarnased omadused on tarvilikud emale kodus ja emal peavad olema sarnased sõjariistad, kui ta tahab pidada tasakaalu õiguse ja illekohtu vahel ja kui kodus valitseb jumalikkus. Olge kindlad — kui peab ütlima EI, siis õelge EI, kui on tarvis JA, siis õelge seda ja pidage kinni otsusest, mida olete teinud. Ainult sellel teel võivad õieti kumjeneda nende iseloomud, kelle üle meie valitseme.

Nimetatud isikud olid kõik kangelased. Nad läksid vastu igale läbielamiseks julgusega ja moodustasid ise oma olukordi meisterlikult.

Noortele meestele ja naistele, kes loevad neid sõnu — pidage meeles, et teie ema on kangeline. Ühainimene meeste omadused on tarvilikud teie emas, kui teie kodumee elu on edukas ja õnnelik, ja kui üritate ligemat oma ema, siis näete, et need iseloomud on ka teie kehas. Jumal õnnistagu ema — tehke kõike võimalikku tema elu õnnelikkuseks — aidake teda lahkusega ja teenistusega, mis teevad päevi sõrvarmatiks ja õnnelikumaks.

Emadele. Meie mäletame teid armastuse ja kiidame Jumalat mõju eest, mis tuleb meile teie elu ja andumuse läbi. Kui teil ei ole neid omadusi, mida nimetasin eelpool, siis Jumal tahab anda neid, kõiki omadusi, mida vajate, et muuta kodu kannanaks patjaks maailmas, kus valitseb arusaamised on lahkunud, armastus valitseb igas sildmases ja ilhne rahu ja armastus on tõe tõukejõudeks.

Ma palun, et need lihtsad sõnad kutsuksid tagasi Jumala juure neid, kes on jätnud Teida, ja võtaksite Temalt vastu armu, tarkust, armastust, mida Ta tahab anda teile riiklikult. Ta tahab, et teie kodud oleksid täielikult õnnelikkuses ja kasulikkuses, ja tahab anda teile kõik, mida vajate. Otsige Teida praegu oma kodus, ja teie saate, mida igatsete.

Evangeeliumi aupaiste

ei olene maisetest vormidest.

„O, auline Lannastaja, ära luba, et meie võltsime sinu evangeeliumi, kuna meie seda püüame riidatada maisete viletate müstetega, unustades selle aupaiste, mis ehitis Sinu püü, kui sa rippusid ristil! See on aupaiste, mis kuulub meile; ta ei kannata selle läbi, et hävrad ja gromatae raskedesse linnas, kus nad elavad. See aupaiste ei kannata selle läbi, et meister armastuses kõneleb oma teenija-tüdruga või käskjalaga, osavõttes pisarais vaatab neile silmi ja piinab nende hinge võita Jeesuse. See aupaiste ei kannata, kui teid jäljipi hulgur rahvaalk läbi teevad.“ Kui teie lükkate neile tänavale, teie baasimiste päästmise pärast ja Jumala auks. Ja kui teid — nagu vanu märteid — peaks veeutama tüleriidade, saatjaks naeravad ja pilkavad vaenlased ja karvates rahvus, see oleks aupaiste, mida taevase kroonitakse igavese aulikkusega.

KATARINA BOOTH.

Mõte selle üle järele.

Palista päeva palvega, siis see ei kärise nii kiiresti enne õhtu.

—

Kristus ütleb igale patusele: „TULE!“ ja igale ärulastusele: „MINE!“

—

Kahtlused vaatavad olukordadele, aga usk vaatab Jumalale.

Müüdid hiinlasele.

(Algus 4. lht.)

restoranis on keegi mees ühe väga noore tüdrukuga, ja midagi ütleb mulle, et kõik ei ole korras! Mida ma võin teha?“

„Jätke ta minu hooleks, leitnant, ja ma jälgin neid.“

Peagi Ben võttis Annakese käekalt kinni ja kui nad olid tulnud trepist alla, vaatas ta enese ümber ringi ja tahtis viia tüdrukut hiinlase juure. Aga äkki astus välja salapoliitnik, kes peitnud enese nurja talala, pani oma käe Beni õale ja ütles: „Kuhu sa viid tüdrukut? Ma tunnen sind. Siin, leitnant, võtke see tüdruk! Ja sina,“ pöördues mehe poole, „tuleid minuga.“

Kui salvatsonist pani oma käe Annakese ümber, hakkas ta nutma. Ta värises ja ütles õhvitserile: „Oh ema, ma kunagi ei taha olla enam sulle sõnakuulmata.“

Salapoliitnik pöörduis Anna poole ja ütles: „Teil oli ligidame kutse, ja kui leitnant ei oleks lahke teie vastu, oleksite olnud kadunud igavesti oma emale. Olgu see teile õpetuseks. Olge emale sõnakuulelik, justustage talle kõik.“ Pöördues Beni poole, ta ütles: „Ma panen su õigesse kohta, ja kui ma võiksin, ma saadaksin sind ära eluajaks. Aga siiski saad oma hää aja, sest kohtunikud ei anna armu sinu sarnastele.“ Ta pani Beni käed raudu ja ütles: „Tule!“

Ehmunud tüdruk kõndis ära salvatsonistiga, kelle käest ta hoidis kõvasti kinni ja kes ütles talle: „Ära kardata, kõik läheb hästi. Jeesus on korraldanud kõik õigel ajal. Ma viin ta koju. Siin on kutsutud ära ühine lähedalt, ja sa pead tänama Jumalat selle huvi eest, mis Tal onnud su vastu ja Ta aulise päästmise eest.“

Heino ja ema

UAIKE Heino istus üksinda toanurgas, kuna naabrinaine oli taas ja jutustas emaga. „Oh, see hirmus kõha, sul peaks küll olema soojemad riided,” ütles „küla”. Emal oli väga raske kõha ja ta oli tõesti kõhn näost, kui Heino vaatas temale. Naabrinaine rääkis kaua aega tõiste asjade üle, mida Heino ei mõistnud. Viimaks lahkus naabrinaine, aga Heino mõtles sügavasti selle üle järele, mis ta kuulnud. „Aga miks siis ema ei pane endale soojema kuue selga?” arutas ta iseenesena. Ta mõtles sellele igal päeval, ilma et oleks jõudnud kaugemale. Lõpuks ta otsustas küsida emalt. Ta pani õrnalt oma käekesed ema kaela ümber ja küsis: „Ema, sul on nii paha kõha ja sa külmetad, miks sa ei pane endale soojemad riided selga?” Ema vaatas temale õrnalt, kuigi valutava südamega ja vastas: „Mul ei ole muid. Ja meie oleme nii vaesed, et ma ei saa osta endale.”

Ema kodus ja tegi üht kui teist väikest tööd, et elatada iseenest ja oma väikest poega, aga sellel ei jätkunud nii palju, et nad oleksid võinud süüa korralikult ja olla soojas toas.

Väike Heino oli väga mures ema pärast. Ta mõtles ja mõtles vaesusele ja oma emale, kuni korraga meelestus talle, et Jumal kuuleb palvet. Lihtsast rusus palus ta, et Jumal saadaks ta emale sooja kuue. Ta oli ise väga rõõmus ja püüdis julgustada ema nii palju kui võimalik. Näis, nagu oleks tal mingisugune saladus südames, kuid ta ei rääkinud sellest kellelegi. Ta ootas päeva päeva järele, millal ingel tuleb... aga päev möödus päeva järele, ilma et midagi oleks juhtunud. Heino ootas kannatlikult, kuid lõpuks nagu usk oleks tahtnud kaduda,

ja ta mõtles, et on liig vaene selleks, et Jumal kuuleks ta palvet. Siiski ta palus uutesti ja uskus edasi, ning oli emale abiks ja rõõmuseks.

Ühel päeval kingsepp palus, et Heino viiks tema cest ühe paki kellelegi. Heino tegi seda rõõmuga. Lahke härra kinkis temale selle cest 50 senti. Nüüd mõtles Heino, et tema ehk ise peab ostma emale selle sooja kuue. Ta oli näinud nii ilusaid poeknal, ja nüüd ta ostab ühe hästi sooja. Vaimustusega astub ta kauplusesse, asetab oma raha letile ja palub õige sooja kuue. Müüja ja teised kaupluses olid järeleandmatult narmatama tema üle. Ta kohkus väga ära ja hakkas nutma. Keegi lahke neiu tuli tema juure ja rääkis temaga, ning Heino jutustas talle terve oma loo. Kohe rääkis neiu sellest edasi teistele, kuis ümber ringi ja korjas raha. Igaüks annetask lahkest ja kui neiu hakkask lugema raha, oli sääli küllalt kõige parema kuue ostmiseks, ja päälle selle jättes veel sooja rüti muretsemisekski. Heino valis väljja üksi ilusad ja soojad, ning need pakiti paberisse ja Heino läks oma varandusega lahke neiu saatet koju. Niipea kui nad jõudsid majani, lahkus neiu, soovides Heinole kõige paremat. Võidurõõmsa näoga astub Heino tuppa ja asetab paki emale sülele. Ema ehmatatakse väga ja küsib, kus ta saanud selle. Heino jutustas emale, kuidas ta palunud Jumalat ja oodanud, et Ta saadaks oma ingli

riietega, ja juhtumiseni kaupluses. Ema oli pisarateni liigutatud ja tänu tõusis tema südames üles Isa poole, kes ei jätta maha oma lapsi. Tema oli unustanud Teda, aga ta poeg oli hakanud kinni Ta isalikest töötusist.

Aga kas ingel ei tulnudki? Ja, ta tuli küll.

Paar päeva hiljem tuli neiu, kes aidanud Heino — keegi salvatsioonist — suure pakiga, mis sisaldas veel teisi riideid emale ja Heinole, toidust ja isegi mänguasju Heinole. Oh, kuidas Heino süda hüppas rõõmust! Salvatsioonist lugus oma piiblit, laulis neile ja palus ühes emaga ja Heinoaga ja läks pääle selle jällelgi oma teed. Heino oli palunud Jumalat ja uskunud. Kuigi ta sai oodata kaua, siiski Jumal ei jätanud ta palvet vastamata. Jumal

KÕRPUSE KADETTIDE NURK.

Lõbusid.

ARMEE vaim on täiesti vastand maailma-vaimule, ja päästesõdurid ei peaks võtma osa milgi tingimisel lõbudest, mille õiglukses on olemas kahlitus.

Järele katsudes sarnasid asju ei ole häid öelda: „Kas selles on midagi halba?” aga paremini küsimine: „Kas see aialb mind armastada enam Jumalat ja olla parem Jeesuse võitleja?” Salvatsioonistid, kes on teinud suuri asju Jumalale, on ölnud „lahti löövatud” maailmast ja selle lõbudest.

Uus loomus, mida Jumal on pannud sinusse, ei taha minna enam imalikkuude asjade järele; aga maailm, liha ja saatan tarvivad neid kui kiusatusi sinu äratõmbamiseks õigelt teelt.

Armeeteenistuses võib leida küllalt harjutusi ja rõõmusid, kui otsustad olla tõsine Jeesuse vere-ja-tule sõdur.

armastab iga väikest last, aitab neid olla hääd ja kuuleb nende palvet, kui nad hüüavad Tema poole.

KINDRAL jutustab

oma esimesest tunnistusest.

MÕNI aeg tagasi külastas kindral Higgins oma sündimispalka Highbridge, Sommeret, et korraldada Päästearmeed uue saali avamist, ja sel juhul ta jutustas oma esimesest tunnistusest, mida ta andis paar tundi pääle oma ümberpöörmist selles külas, kus ta teenis kui sulane oma perehete juures.

„Kui tulin koju”, jutustas kindral, „pääle põlvitamist kahetsuspangil, kus otsisin andestust oma pattudele, oli aeg palju hilisem kui mul oli lubatud olla väljas, ja ma olen kindel, et mind ootab ees karistus. Minu

ootused olid õiged ja ma võtsin oma karistuse vastu nii vahvalt kui iganes võisin.

Teel üles mööda treppe, sai mulle nii selgeks, et pean pöörama tagasi ja jutustama oma perele, et olen annud oma südame Jumalale. Ja see

Mitte kaua aja eest leiti edasi tõendusi Taanleil kirjutamise teadusele. Arvatavasti on leitud sügisaali pörandat, mille seinal ilmus tuline käsikirjutus.

Kores (sai Persia kuningaks aastal 546 e. Kr., võitis Paabeli 539, ja suri aastal 528 e. Kr.), kellest Esra kirjutab oma esimeses päättükis, oli väga erinev kuningas Nebukadnetsarist.

Nebukadnetsaril meeldis kiskuda maha ja hävitada rahvaid: aga Kores suur igatsus oli ehitada ja uuendada neid. Vanaaja Paabeli ja Assiiria kuningate flöestühendused cu-niformis on pikad nimestikud rahvaid, keda nad viinud vangid ja kelle linnu nad põletanud tulega; aga Kores flöeskirjutamised näitavad rahvaid, keda ta saatisk tagasi koju. „Kõik need rahvad kogusid ühte ja uuendasid nende harjumusi”, on kirjutatud tema käsitusel. Ja nagu piibel räägib meile, olid nende rahvaste seas ka Jerusalemma juudid.

Nende ees oli palju suri raskusi, aga Esra ja Neemia juhatusel tööd kuninga Aratakerkesse valitsuse ajal ja nad vaatasid vahvasti vastu raskustele, kuni lõpuks Jerusalema müür oli uuesti ehitatud ja linn sai tagasi mõnda oma endisest lüust.

Piibel tema tegemises.

Komandör Mildred Duff.

NEBUKADNETSAR võis murda ja purustada nende linna müüre, aga ta ei suutnud purustada vaimulikke müüre, mida Jumal ise ehitanud oma rahva ümber. Kui rahvas oli pillatud laialt mitmele maale ja need sunniti kummardama pagajumalaid, oli Jumala käsuraamat elav annetus, mis kütis juuda rahvast.

Nagu emele näinud, laulud on kirjutatud mitme istiku poolt, ja küs viimasel — 137. Laul — annab meile pildi neist päevist:

„Paabeli jõe kaldal, sääli istusime-meie, meie nutusime ka, kui mõlesime Sionil pääle.” (1. salm.)

Paabel oli kuulus oma suurte jõgedega; ja vaesed vangid vaatasid voolavat vett ja suur tuul puhus nende kallastel.

„Meie panime rippuma oma kandedid rännmalde külge, mis sääl samas.” (2. salm.)

Aga paabeli rahvas oli kuulnud Issanda rahva lüustest lauludest, Nad ütlesid: „Laulge meile. Laulge meile üks laul Sionist.” (3. salm.)

„Laulda nelle hirmsatele inimestele, kes riisusid meie maa ja viisid meid ära vangid! Laulda üht piiba Israeli laulu, laule, mida kuningas Taavet kirjutas; nii et nad võivad naerda ja pilgata meid! Kuidas võiksimme laulda Jehova laulu võõral maal?” (4. salm.)

Ei, nad ei võinud laulda; nende südamed lõhkesid kurbusel. Iialgi, iialgi nad ei võinud unustada piiba laulu. Kulgi see oli varemisi, siiski Jerusalemm oli nelle armsaim paik maailmas.

Ja siiski ka kangel paganlikus Paabelis äratas Issand mehi, kes kirjutasi Tema raamatut.

Taanleil raamat on toonud tüli mitmelle. Mõned kriitikud ütlesid, et ta ei ole ajalugu, vaid ainult kogu muinaslugusid ja legende. Aga aastast aastate järele on muutunud selgemaks leidude abil, et siiski oleks olnud parem uskuda.

„Kunagi pole olnud Paabelis valitsejat nimega Peltatsaar”, ütlesid inimesed, „võinane Paabeli kuningas oli Nabonides.” Siiski mõne aasta eest leiti Peltatsari nimi vanal cu-neiformil tabletil. Nabonides oli kroonitud kuningas, kuid harva võttis ta osa valitsuse asjust. Kõlge seda ta jättis oma vanema poja Peltatsari hooldes, kes nähtavasti valitses kui kuningas oma isa asemel.

TUNTUD inglise ajakirjanik Hugh Redwood kirjutas teatavasti tähelepanuväärava raamatu „*God in the Shanty*“ Jumal vaeste linnaosas, mis mõeldud aastal ilmus Londonis ja millest mõned kattedid on ilmunud ka meie „Sõjahüüsus“. Raamatus kirjeldab autor Päästearme slumitööd Londonis kõige vaesema ja viletsama, ühlosi ka kirurgilise elemendi keskel. Inglismaal on slumitöö Päästearme tegevuse üksiks haruks, ja otse istemata paneb, millist enesegaalgamist ja ohverdumist nõuab selline töö, põlgei eranditult naisohvitseride teostamiseks. Paljud tunnustavad Päästearmeel ainult välist, vormi järele, kuid ei tunne sisemist ohimeelust ega andumust võitlejate ridades. Seda õpetab autor H. Redwood oma raamatust. On ka meie päev inimisi, kes ei taha midagi teada ristiusust ega kirikust, kuna suurlinna reaalsuses nalle usuline kuulutamine tundub ebatõelise. On ka seltskonnategelasi ja riigimehi, kes sotsiaalsel põhimõttel ei tunnusta enam usuvärtsi ega selle jõudu. Selliste moodstate inimeste jaoks on kirjutatud see raamat moodstate imede üle, mis tänapäev sümboolset keset viletsust ja kirurgilist suurlinna serval. Peab ka võtma arvesse, et raamatu kirjutajaks on ajakirjanik, kes on küll kardetavaim inimtüüp — alati vaatle, südametunnetusteta olend. Kuid too ajakirjanik laskub alla vaatlemisest tegeliku avitamise alale.

Raamatu kirjutamiseks andis põhjuse 1928. aastal juhtunud uputus Londonis. Thamesi jõgi ajas üle ja tekitas suurt kahju. Varahommikune õnnetus vaeste linnaosas tekitas suurt sensatsiooni ja andis ainet ajakirjandusele. Enesegaalgavat abi uputusohardalaste jaoks Päästearme oma naissoost slumiohvitseride kaudu, kellega ajakirjanik Redwood tutvus vohapääl, asudes tegelikult päästetöödele. Ta kirjeldab, kuidas ta slumitöö järele leidis, mis saapõlvne us, nihes, millised usumattud lood sümbools slumiraha keskel, kes lab pimeduses ja eemal kul-

Jumal vaeste linnaosas.

Moodsate imede raamat.

tuurist. Kuid selle viletsuse seas töötavad anduvalt slumiohvitserid oma postidel. Kui tahetakse avada mõni uus Päästearme slumipost, kasutatakse meelidli mõnda endist kõrtsiruumi, milleisid on siin küllaldased. Kartmatult magavad noored naisohvitserid oma ruumis, kuna

Kuidas slumielanik reageerib tööle selle usule, on väga tähtis ja tähelepanuväär. Eriti lapsed saavad usust mõjutatud, kuid peanega sama mõju on ka naistele. Suur osa on siin ka Päästearme muusikal, mis leiab palju kuulajaid slumi linnaosas tänavail, kus noorsugu on saanud kirurgitegelikuks ju-

kõrval võib-olla toimub mõni noor, Julguse ja kindluse annab nalle noortele neidudele use Jumalasse. Ja mis on selle tulemuseks? Redwood vastab selle küsimusega: „Kas võib midagi muud kui üliiloomulik vägi lõpmata paljude hilgast välja teida neid, kellest ükski inimene ei arvaks, et kogu nende olemus ja eluviis muutuks põhjalikult? Ajaletti luge muudu küll tegeleb usulise väärnärve küsimusega, ei suuda mõista neid tõsiasjasi, mis ikka jälle korduvad 19 sajandi kestes.“

On väga kummalised need lood, mida jutustab autor tegelikult slumielust. Sääli viletsas keldrikortis elab Brownide perekond; slumiohvitser külastab neid igapäev. Lastekari, ja päale selle veid näine vastuõndnud lapsega. Brownid too di oma keldrikortist välja uude maailma, ja see oli üllatavaks sündmuseks neile. Kuigi oli välja alul harjuda use eluga, on siiski Brownid nüüd viisakad kodanikud, põõrnud, kes aitavad ka teisi oma eeskujuga.

igavuse juttu. Noored poisid slumides on tõeliselt imelik aine kurjale ja hääle. Halvad filmid on sadades nende seast teatud vargaid ja kurjategijaid, kuna raadio teisel pool on paljud eemaldanud halvast mõjust ja nalle õpetanud asju, mida nad midagi poleks teadnud. Siin kutsu ka usk. Londoni raadioastja kaudu levitatakse homikuides kirikuühendustisi, mida rohkemist kuulatakse ka slumides.

Ja selle üle keskel on slumi naisohvitserid sageli surmale silma vaatama, seistes mõne koletra roimari

ees. Keegi naisohvitser jutustab ühest laupäevahüüst, mil ta asetas voodisse raskekaalupoksija. Endine maailmaeister-poksija oli toores mees ülimal määral ja tema üle koeks vast lõppenud võlles, kui mitte tema naise kisa päale poleks tulla tormunud päästehvitser, leides poksjaja põlvitamas oma naise ees maas, keda ta laste juuresolekul peksis ja oleks tapnudki. Nähes ohvitseri, põigenes ta teise tuppa. Kutsuti politseinik,

kuid see ei julenud midagi päale hakata. Ja mida pidi tegema noor tütarlaps raskekaalu meistriga? Ta kutsus nalle välja, kõneles temaga ja käkis siis heita võile, mida see teggi. Varsti kuuldi teda norskama. Ohvitser keetis teid naisele ja lastele ja jõi sinna 66 läbi valvele. Pühapäeva hommikul tulid kaks puhkates pestud last õnnelikult lastekoosolekule. Selliseid ja veel jubeamadaid juhtumeid, mis sageli ühenduses teojuomisega, kirjeldab autor ja kõik lõpevad hästi, otse uskamatul. Naiselik armastus ja usk, aga ka õrnus võidab palju, sunniv vaikima roimari ja teda imeliselt juhtima uuele teele.

Kui aga slumi sõjakäiku kujutada ainult sotsiaalselt vaetepunktidest, siis saaks koguni valepilti. Selle tõe esmärk, põhjusid ja jõud on täiesti usulist laadi. Kõike, mida slumiohvitser kehabast ja toimib, sellel on vaid üks esmärk — hingi päästa. Igauguses raske olukorras leiab ta alati väljapääsu; ta on alati hääl sõber hädas ja püsiv töös. Kuid oma väikeses saali poodiimil ja vabaühkoosolekul on ta midagi suuremat — ta on apostel, prohvet, kes kuulutab jumalalõssa. Siin saavutatakse imesid. Kuid — meie aeg ei usu enam imesid, ei usu üliiloomuliku ega ka Jumalat. Selle vastu tõendab autor oma raamatust, et Päästearme slumitöös on absoluutne ja alati korduv tõendus üliiloomuliku võimu kaastegusest. Nii on saavutatud tagajärgi mitte ainult üksikisikute elus, vaid näiteks ka use maja suretsemine Londoni slumitöö keskusele oli ime. Täpselt eeldatud soovidele leiti „kõgemata“ linnas maja, mis vastas nõuetele, ja seda peetakse imeks.

Kõige selle juures tegutses autor kui päästearmeelaste „suur vend“, kes nüüd oma raamatuga on toonud päeavalgele slumiraha hädasid. Siin on välja toime panna ligemise armastuse „sõjakäiku“, ja Päästearme slumitöö on üks teid, millel see sõjakäik saab võimalikuks.

Hermann Jänes.

Tallinna I korpus.

Päästearme üldkoosolekul kõlab alati kutse: tulgem, otsigem — ja leidkem! Kuu keskel on paljud ahastajatad hinged, kelle kibedusekarikas loodud põhjani, palvelises igatsuses põlvitand kahetsuspingil, süvenenud hinge seesmise puhituse, saanud tagasi sõdamerahja ja hingelise taskaalu, tunnustanud, et üle kõige on tõene evangelium.

Aprillikuul avalikusõvibimiseks uutele sõduritele, 27. märtsil vannutatule. Sellele erikoosolekul tundis iga salvatsioonist Jumala ligiolekut, taevalliku armust, mis hõljus oeroolina pää kohal. Noored salvatsioonistid ei võinud vaikida sellest, mis hinge elustab ja tõstab ja teda uue elu küdsete kiirtega õnnistada tahab.

2. ja 30. aprillil koosolekul oli noorsooleegioni spektakel. Noored, rõvstatuina — mehed — punasesse, päästesõdurivormi kamposseina. — naised — valgesse pluusi, pakkusid laimatuud võimlemisnumbreid muusikahelidel: „Päästjale Eestil!“ — Lisaks oli kavas palju deklamatsioone, soololaule jne. Kõik ettekanded tulid noorte südameist. Jah, mis südamest tuleb, see südamesse läheb.

Pühapäeval, 10. aprillil, oli koosolekuruum ihedast, rahulikus rahvalugust täidetud. Koosolek oli pihendatud Päästearme asutaja William Boothi mälestusele. Ensin N. Petersoni päevakõne, kõne paknus nii mõndagi hingehüliselt väärtsilikku, jättis äärmiselt mõjuva mulje Armees asutajate inimesest, kelle väimised protsessid, mis kulmineeruvad tahtejõus, olid kirjemas kuu teistel. Kõne lõppedes saaltäis rah-

Meie võitlusväljalt.

vast avaldas W. Boothile erilist austust pühitsusmõisega. Tänuvõne Jumalale, kelle armu läbi Armees astujaja sai võimaluse kurjusepõlde küllida idanema seemne.

25. aprillil oli eriline Päästearme muusikahtu rahvateatri ruumes. Esinesid Tallinna 1. ja 2. korpused ühiselt. Kõik ettekanded õnnestu-

sid, said erilise menu osaliseks. Rahvaosavõim oli väga elav. Ja see ei võigi teistsiti olla, sest lühul ajakelki Päästearme ka ei läheks, igalpool võib ta pretentoreida soojale poolehõnile, sest väimne Eestil tootab Päästearmeed. Väsinud suurlinna meeleolu vaevab inimesi seni, kuni külastatakse Päästearme üldkoos-

Divisjoni komandõr võttis vastu ülestõusmispõhja teisel päeval pühitsuskoosolekul korpusekadetite. Koosolek oli hääs väimusi ja mitmed said õnnistatud selle läbi, mida nad nägid, kuulsid ja lailusid. Meie noored korpusekadetid võtavad võitlustest osa teresüdamlikult. Jumal õnnistagu Tal-

linna 2. korpusekadette ja tehku neid hingedevõitjaks. Juuresolev pilt on meie noortest sellistest ühes ensain Ambroseniaga, juhtiva ohvitseriga. Kahjuks puudub üks korpusekadetidest pildist, sest ta ei olnud võimalik tulla pildistaja juure.

olekut, noorsooleegioni, koduhingut, siis — rõõm, Päästearmees ikka on rõõmu. — A. J. Sirelli, sõdur.

Tallinna II korpus.

Inimkonda ümabast patakarikas — saatan astub võidukalt, tehes usi leuitusi, et võita inimeste hing ning piirata jumalariigi tõõde. Vaatamata sellele ruttab meie koosolekule rahvahulk, keda saal ei mahuta. Evangeliumi kuulutus pole jäänud asjatuks. Küllatud seemnest on sa langenud hääl maa päale. Hiiujati tulid kaks noort õõ kahetsuspingile, teine teisel õhtul, tehes tõotusi Jumalale.

Võitlejad jätkavad võitlust, pidades silmas eesmärki. Peagi avaneb võimalus minna vaba õhusesse, loodame, et iga sellisiline ja sõber tarvitab oma võimalusi.

Tehke tööd nii kaua, kui päev on; õõ tuleb, mil ükski midagi ei voi teha. H. Eimann.

KORPUSTE ADDRESSID.

Tallinna I korpus U. Sadama t. 11-a. Ensain N. Peterson, ltn. V. Muul. Tallinna II korpus Vaksali pst. 8-a. Ensain S. Ambrosen, ltn. M. Blees, ltn. H. Eimann.

Tartu korpus Tähe tä. 124. Ltn. J. Matveus, ltn. S. Muusekanti. Võru korpus, end. alho. kasinos. Leitnant K. Bernadt.

Igas korpuses peetakse koosolekuid järgmisel ajal:

Pühapäeval, kl. 10.30 pühitsuskoosolekuid, kl. 7 õ. päästmisekoosolekuid. Teisipäeval, neljapäeval ja laupäeval kl. 7.30 õ. päästmisekoosolekuid.

Olete südamest kutsunud osa võtma.

MIS PÄASTMINE TÕESTI ON!

ARMEE EMALT.

KOORID:

1.

Mina rändasin kaugel kõrvetel,
Kaugel maal, tühjal maal;
Kuid Jeesus otsis mind armuga —
Oh see päev, õnnis päev!

2.

Töotes Su eest : :
Alati, tõsiselt, ustavalt
Töotes Su eest.

3.

Mul on nii vähe anda Sull'
See eest, et Sina oled mul;
Mul on nii vähe anda Sull',
Kuid kõik seda võta nüüd.

4.

Üks hing veel saada võib
Nüüd taeva valgust ülevalt,
Üks ainus pingutus,
Et patukoormast vabaks saab.
Üks sõdur rohkem veel,
Kes võitleb me Jehoova väes,
Nii, kuni nõtkund iga põlv
Ja kiidab Päästja au.

5.

: : Ka mullegi : : on vaja aulist
päästmist ka mullegi.

6.

Kõik altarlille panen, tuld taevast
ootan ma,
: : Ootan : : tuld taevast ootan ma.

MÕÕGA JA KILBI BRIGAAD.

Piibletekstid mais.

1. Moosese raamat.	16. E. 1: 1—21	1. Timoteuse.
1. P. 44:18—34	17. T. 1:12—20	
2. E. 45: 1—15	18. K. 2: 1—15	
3. T. 45:16—28	19. N. 3: 1—16	
4. K. 46: 1—7	20. R. 4: 1—16	
	21. L. 5: 1—15	
5. N. 47: 1—14	22. P. 5:16—25	
6. R. 47:15—31	23. E. 6: 1—11	
7. L. 48: 1—12	24. T. 6:12—21	
8. P. 48:13—22		
9. E. 50: 1—14	25. K. 1: 1—11	
10. T. 50:15—26		
	2. Timoteuse.	
	26. N. 1:12—18	
	27. R. 2: 1—14	
	28. L. 2:15—26	
	29. P. 3: 1—5	
	10—17	
	30. E. 4: 1—8	
	31. T. 4: 9—22	

Palveained.

- Mai 1. Saksamaa, Austria, Ungari.
8. Kõik korpuse ohvitserid.
15. Schweits ja Itaalia.
22. Briti valitsus.
29. Kõik allohvitserid.

Peab kartma, et tuhanded vaatavad Kristuse poole, et Ta päästaks neid patu tagajärgedest — see on, põrgust — aga ise teevad edasi pattu.

Nad mõistavad täiesti valesti Jumala Kristuse ülesannet ja tööd. Nad ei näe, et Tema ei tulnud ainult, et viia inimesi teavasse, vaid viima neid TAGASI KOOSKÕLLA OMA ISAGA. Nad vaatavad LEPLITUSELE KUI MÕNELE VÄLJAPÄÄSU KAVALE teavasse pääsemiseks, jättes nende iseloomu muutmata maailmas.

Nad unustavad, et jumalikkuse vaatepunktist on PATT PALJU SUUREM KURJUS KUI PÕRGUS; nad ei näe, et see on esimene kurjus. Kui ei oleks pattu, siis ei oleks tarvis põrgut. Jumal päästab inimesi patu tagajärgedest vaid siis, kui Ta päästab neid patust enesest; ja see on suur kindel Kristuse töö — päästa oma rahvast nende pattudest!

Laulud.

1.

1. Kui jõgi voolab arm nii prii.
Ta voolab nüüd, ta voolab nüüd.
Täis rahu, öndsust, sügav, lai.
Ta voolab nüüd, ta voolab nüüd.
Ta lained lootust kingivad Ja roojusest ka peesivad. Mind eluvaega täidavad, Ta voolab nüüd, ta voolab nüüd.

Koor : : Ta voolab nüüd : : See armujõgi voolab nüüd. Ta elu loob ja rahu loob, : : Ta voolab nüüd : :
2. Ta kõrge meele alandab, : : Ta voolab nüüd : : Ja hinge valu lõpetab, : : Ta voolab nüüd : : Ta üks-teist mõistma õpetab, Meid tõe sisse juhatab, Ja ara meele välja a'ab, : : Ta voolab nüüd : :.

3. Oh alanda mind põrmusse, : : Ta voolab nüüd : : Ja süüta tuld mu hingesse, : : Ta voolab nüüd : : Mu läbi saada troosti neil, Kes kurvastavad patu teel. Et sind võiks kiita iga keel. : : Ta voolab nüüd : :.

2.

I. M. 42.
1. Nüüd läki vaimus Kolgatal, Kus Jeesus kannatas. Ta suri sääli kui ohvritall, Kui Ta meid lunastas. Koor : : Jeesus suri mu eest, Jeesus suri su eest, Maailma õnnistegija On surnud meie eest.
2. Hing, mõtle järel südamest, Kui kallid oled sa, Et Jumala poeg sinu eest On pidanud surema.
3. Oh võtkem vastu armu nüüd.

ROOTSI STAABIORKESTER (14 liiget)

Külalast Eestit alljärgneval ajal:

TARTUS, Teisipäeval, 21. juunil

TALLINNAS, Kesknädalal ja neljapäeval, 22. ja 23. juunil.

Tingimata kuulake seda orkestrit. Esikohal olev Päästearmee orkester Rootsis. Tore muusikakoor mitmekesises kavaga. Ärge puuduge sellelt naudingult.

Täielikke üksikasju leiate järgmises „SÕJAHÜÜU“ numbris.

„Paluge igal ajal“.

„Olge valvsad palvetele.“ (1. Peetr. 4:7.)

„Paluge igal ajal kõige palve ja palumise ees vaimus.“ (Eev. 6:18.)

Mis meile pakub Ta. Ta annab andeks meie süüid, Meid peseb verrega.

4. Au, kiitus olgu Jumalal! Ta suure armu eest, Kes halastanud meie pääl, Meid päästnud needmistest.

3.

1. See vägev hingeart on siin, See armas Issand Jeesus, Neid aitab, kellel vea ja piin, See armas Issand Jeesus.

Koor : Kõll imeilus on see laul, Siin ja ka taevas üleval. Ja kõige armsam kuulda mul: Jeesus! Jeesus! Jeesus!

2. Kõik patud andeks annab Ta. See armas Issand Jeesus, Ja viib meid vilmaks taeva ka, Kõll häa on meie Jeesus!

3. Oh, süda, miks siis kahtled sa. Veel elab sinu Jeesus, See rõõmus-tub mind lõpmata, Kui kuulen nime: „Jeesus.“

4. Kui viimaks taeva läheme, Siis saame näha Jeesust, Kõll palju parem laulame Sest pühast nimest: „Jeesus.“

4.

R. M. 160.

1. Oh mis magust rõõmu tunnen. Kui näen ristisammast ma. Elu, öndsust hoopis Tallast, Kui Ta sureb laova.

Koor : Ükski pole kaunim Jeesust. Temast küll ei lahku ma. Oma Jeesu risti juures Lelan õnne otsata.

2. Tema vermeist, haavust voolab Ilme armastuse lulle, Tema veri pesku minust Kõik, mis märkab sinu silt.

3. Oma Jeesu juures minul Taevast, rahu, öndsus ka. Ta mul armas, sest kõik patud Andeks andis mulle Ta.

„SÕJAHÜÜU“ VÕITLEJATE NIMESTIK

Nr. 33 — April 1932.

Ohvitserid:

Ltn. V. Muul 75 eks., ltn. H. Eimann 60 eks., ltn. K. Bernadt 50 eks., ltn. M. Blee 25 eks.

Allohvitserid ja sõdurid:

Seers. E. Niemann 60 eks., muus. M. Ernits 35, seers. F. Leeman 30, laekur J. Kiitt 30, envol L. Bakul 25 eks., seers. L. Rattik 25, sõdur A. Mittov 25, sekr. A. Tuisk 25, sõd. J. Kihu 25, nekr. V. Reims 25, sõd. A. Ander 25, k.-k. R. Raudkivi 25, seers. E. Vikman 25, nekr. E. Karja 25, k.-k. L. Luuk 25, nekr. L. Grünbaum 25, seers. A. Reisman 25, k.-k. L. Lilleallik 25, sõd. E. Alberg 25 eks.

„SÕJAHÜÜD“ ilmub 1 kord kuus. Tellimise hind postiga aastas 2 krooni, ½ a. 1,10 kr, üksiknumber 15 snt. Yastatav toimetaja: envol L. Bakul. Vastandja: Päästearmee.

RAHVUSRAAMATUKOGU
AR